

→ Zahra Nabrhough: 'Mijn schoenen zijn een ode aan mijn vader.'

'Ik ben een werkpaard, geen showpony'

Zahra Nabrhough (29) studeerde af op een mannenschoenenlijn, geïnspireerd op haar vaders nomadenroots. Het werd het label Mr. Ali.

tekst Racky Westrik, foto Eva Pievier

In haar appartement op de Nieuwendijk zit Zahra Nabrhough aan tafel. Voor haar staan sneakers, laarzen en brogues – met militaire precisie in rijtjes van drie uitgestald. Ze houdt van een georganiseerd leven. "Ik plan het liefst elk uur van de dag in," zegt Nabrhough. Ze gaat door totdat ze tevreden is, hoe lang die weg ook is.

In onbekende wegen en avonturen liggen haar roots. Haar familie behoort tot de Marokkaanse Ait Jassine stam, een nomadenvolk uit de woestijn. "Mijn pa, Ali, trok toen hij jong was door de woestijn en kwam een paar Franssen tegen. Ze zochten mankracht voor in de mijnen. Hij kwam naar Frankrijk en later naar Nederland."

Ze groeide op in Weert met acht broers en zussen. "Ik was niet de slimste thuis. Na de basisschool ging ik naar het leerwondersteunend onderwijs. Ik koos een technische school, waar ik leerde schilderen, bouwen en klussen. Daarna volgde ik een interieur-, styling- en architectuuropleiding aan het Sint-Lucas in Boxtel. Tijdens het vak presentatie en etaleren sloeg de vonk over. Toen voelde ik dat ik wat met mode wilde doen. Zo belandde ik op het Amsterdam Fashion Institute."

Moelijk chillen

In 2011 overleed de vader van Nabrhough na een kort ziekbed. Twee jaar later begon ze met haar afstudeerproject: een collectie schoenen geïnspireerd op de nomadenroots van haar vader, in een modern, conceptueel jasje. De keus voor een naam was snel gemaakt. "Mr. staat voor het moderne Westen, en 'Ali', nou ja dat spreekt voor zich."

Om haar studies te betalen had ze een parttime horecabaan en ze is nog altijd een werkpaard, geen showpony. Nabrhough heeft, naast haar bedrijf, een parttimebaan bij jeanslabel G-Star en werkt als freelancer om haar schoenenlijn te financieren. "Mijn moeder noemt me een robot. Ik sta aan of uit. Ik werk of ik slaap. Ik vind het moeilijk om te chillen."

"Ik denk dat ik door mijn positieve instelling weinig last heb van een cultuurverschil. Wél toen ik in 2013 in Marokko was om de productie voor mijn eerste collectie op te zetten. Dat ging ontzettend moeizaam. Ik werd in het begin behandeld als een buitenstaander. Zakendoen is echt een mannenwereld, ze namen me totaal niet serieus."

"Ik gaf tien mensen een opdracht om samples te maken. Het resultaat was niet best, maar een leerbewerker had een paar mooie schoenen gemaakt. Ik besloot om mijn collectie door hem te laten maken. Ik dacht slim te zijn door hem vooraf al wat te betalen, maar dat werkte averechts. Ik had tien schoenen besteld en het duurde en het duurde maar. Ik werd elke keer afgeweerd. Uiteindelijk duurde het zes weken voordat de schoenen klaar waren."

Instapschoen

Haar moeder noemt haar investeringen geldverspilling. Nabrhough: "Als je al dat geld in een porje had gestopt, had je nu een huis kunnen kopen," zegt ze vaak. Mijn broers en zussen vinden het leuk wat ik doe, maar mijn grootste fan is mijn nichtje van dertien. Die slaapt nog net niet in haar Mr. Ali-schoenen."

De geest van haar geliefde vader vind je niet alleen terug in de naam van het schoenenlabel. Het handelsmerk van Mr. Ali zijn de hielstulpen; sommige kun je naar binnen klappen en anderen zijn gemaakt van een bijzonder materiaal als pvc. "Mijn vader was altijd goed gekleed. Alleen had hij vaak haast en wilde hij nooit bukken om zijn schoenen aan te doen. Hij ging op de achterkant van zijn schoenen staan en maakte zo van elke schoen een instapschoen. Dan liep hij op straat in een zwarte outfit en zag je zijn witte sokken onder zijn broek uit piepen."

Nabrhoughs ontwerpen staan bij XBank en Ontfront. Voor een paar Ali's betaal je tussen de 30 en 220 euro. Van elk ontwerp produceert ze per maat één exemplaar: van maat 36 tot maat 46. "Ik heb nog maar één keer een serie herhaald, dat was een uitzondering omdat ze supersnel waren uitverkocht. Ik maak schoenen zoals een kok kookt: met de materialen die ik op dat moment heb. Ik heb geen materiaalvoorraad, dus het is elke keer een beetje een verrassing wat er uit de keuken komt."